

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Király-utca 4. sz.
Az arany hajó szállodával szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek tő

Kossuth Ferenc programja.

Pécs, 1895. március 27.

Valóságos diadalut volt az, melyet Kossuth Ferenc hétfőn a tapolcai választókerületbe menet megtett. A nép ezreinek viharos lelkesedése kísérte állomásról állomásra, s valóban nem csodálhatni, hogy a mikor a Kossuth-névnek a magyar szivekben uralkodó ezt a varázsát tapasztalta, őszintén tört ki belőle a vallomás, hogy atyjától nem csak nagy nevet és a magyar nép szeretetét, hanem ezzel együtt kötelességet és terhet is örökölt, mert nem könnyű feladat oly szellemóriás után csak némileg is megfelelni azoknak a kötelességeknek, melyeket a magyar nép átöröklött szeretetével egybefűzött várakozás az atyja művét folytatni szándékozó fiunak vállalaira ró.

A balatonfüredi programbeszéd után itélve reményünk nem csügged, hogy Kossuth Ferenc a nevében rejülő varázserőt nem fogja haszontalanul elfecsérelni, hanem a függetlenségi eszmének szilárdabb meggyökereztetésére és terjesztésére sikeresen értékesíteni képes lesz. Ez a programbeszéd nem annyira szónoki formatökély, mint inkább eszmegazdagság, a kitűzött célok és az ezek elérésére felhasználható eszközök határozott és világos meghatározása által tűnik ki, és így a békés idők komoly politikusára vall, kinek feladatát nem a szív és kedély tulságos hullámzásba hozatala, hanem a fontolgató ész meggyőzése képezi.

Minthogy azok, kik hatalmukat Kossuth Lajos fiának politikai szereplése által veszélyeztetten érzik, felfelé és lefelé egyszerre azzal akarták lehetetlenné tenni, hogy ráfogták, mikép Kossuth Lajos politikai elveit az inkompatibilitás nélkül követni nem lehet s így a mikor Kossuth Ferenc azt hirdeti, hogy az Ausztriával való perszonális uniót az uralkodó ház közösségével elfogadja, vagy nem őszintén nyilatkozik, vagy pedig megtagadja apja elveit és csak az annak személye iránt a magyar nép szívében élő ragaszkodást akarja felhasználni a Kossuth-ideával össze nem férő politikai irány ápolására.

Ennek a ferditésnek vágja be utját Kossuth Ferenc programbeszède elején, a hol kimutatja, hogy atyja politikai elvei közé az inkompatibilitási tan csak az 1848-iki és 49-iki szomorú tapasztalatai folytán furakodott be s így inkább csak az ő egyéni multján nyugodott, de maga kijelentette, hogy hálára köteleznék a nemzetet azok, a kik a perszonális unio alapján tudnák hazánk függetlenségét kivívni.

A mikor tehát ő a változott viszonyok közt a perszonális unio alapjára lép, ezt egész őszinteséggel teszi és teheti is a nélkül, hogy atyja elveivel összeütközésbe jönnön.

Kifejti ezután közjogi programját, mely abban kulminál, hogy két állam szövetsége nem igényli, mikép egyik a másiknak alája legyen rendelve, mert ily módon a jó viszony közöttük csak folytonos áldozatok árán tartható fenn, míg ha mindkét állam szabadon fejlődhetnék saját géniusza szerint, mindegyik erősebb és így szövetségük is erősebb lenne.

Erre a célra a függetlenségi pártnak mindent el kell követnie, hogy többségre jusson és az 1867-es alapon álló minden párttal és kormányval szemben határozott ellenzést kell kifejtenie.

A közjogi függetlenség leghatalmasabb biztosítója, az önálló hadsereg nem ellenkezik a kölcsönös védelmi kötelezettséggel, mert szövetséges hadseregek éppen oly erővel bírnak a háboruban, mint az egységes hadsereg, sőt nagyobb, ha mindegyik hadsereg nemzeti géniuszán alapszik és saját lobogója alatt a hazáért küzd; míg az oly egységes hadsereg, melyben a hazafias lelkesedésnek nincs tere, nem bír az emberi cselekvés legnagyobb rugójával, s a történelem igazolja, hogy lelkesedés nélkül a legnagyobb hadseregek is vereséget szenvedtek.

Közgazdasági viszonyaink is csak akkor indulhatnak fejlődésnek, ha Magyarország a világgal közvetlenül és nem Ausztria közvetítésével lesz kereskedelmi összeköttetésben, mert ezzel való vámközösségben mindig Ausztria gyarmata maradunk, hiszen hivatalos adatok bizonyítják, hogy beho-

zatalunk magából Ausztriából 416 millió forintra rug, míg a világ minden többi részéből összevéve csak 96 millió forintot tesz.

A belpolitikai kérdéseket illetőleg Kossuth Ferenc is sürgeti a közigazgatás reformját, de önkormányzati és választási alapon, mert sajátságos viszonyaink közt nem okszerű alkotmányunk évszázados védbástyáit lerombolnunk akkor, a mikor az önkormányzat elve mindenütt hódít, mert a szabadság az államhatalom tulterését nem tűri.

Kívánja a választási és parlamenti reformot a választói jog kiterjesztésével, valamint a főrendi háznak a népképviselői alkotmánnyal való összhangba hozatalával.

A nemzetiségeket a jogegyenlőség biztosításával kell meghódítani, de az állam- és hazaellelmes izgatások erélyesen megtorlandók.

A közigazdaság fejlesztésére számos praktikus eszmét pendit meg, minők az állami öntözőcsatorna-hálózat fokozatos fejlesztése, a mezőgazdasági és ipari szövetkezetek ápolása stb.

A függetlenségi és 48-as párt programjában foglalt elvek mellett rendületlenül megáll s ha ezekből bármelyik párt átvesz valamit, azokat megvalósítani segíti, amint ezt a függetlenségi és 48-as párt az egyházpolitikai törvények tárgyalása alatt is tette.

Mindezek után bizalommal tekintünk Kossuth Ferenc politikai működése elé s reméljük, hogy ha meg lesz adva neki erre a törvényes tér, sikerülend is oly tekintélyre szert tenni a pártban, mely a személyes versengések legyőzésével ismét egyesíteni fogja a szétforgácsolt erőket.

Erre mulhatlan szükségünk van, mert olyan homousios-féle versengéssel a kitűzött feladatot kiküzdeni soha sem sikerülend, erre összes erőnk egyesítése, a függetlenségi eszme iránt lelkesülő minden hazafi vállvetett együtt működése szükséges.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A bibliai József.

(Modern keretben.)

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Irta: Ullein Ferenc

A báróné eljutott azon középpontig, a melyen túl a gyűlölet és a megtorlás következik. Még csak egy lépés az ellenkező irányban és bekövetkezik a teljes kegyvesztettség.

Délután három óra tájban megérkezett a kifáradt és kiehézt vadászárság. Mindenki sietett átöltözködni, hogy minél több időt tölthessen a „szép asszony“ társaságában. Mily nagy volt azonban meglepetésük, midőn bókjaik nem fogadtattak a megszokott melegséggel s midőn látniuk kellett, hogy a „latainer“ képezi a báróné figyelmének központját.

Szánták rossz izléseért, mint a ki oly embert tüntet ki, a kit ily körben nem szoktak észrevenni, s akinek éreznie kell, hogy mily „nagy szerencsés“ reá nézve, hogy e társaságban „megtűrik.“

Éltek is kíméletlen célzásokkal; de azokat mindig felfogta a házigazda okossága, aki, hogy véget vessen a kicsinylő megjegyzéseknek: karon fogta Pellérdy s mint „legkedvesebb“ barátját mutatta be vendégeinek

Pellérdy megelégette a k... i mulatságot. A közvetlen benyomások, s az azokból eredő érzelmeknek ama kinzó bizonytalansága közt lebegett, ahol a helyzet tiszta megértésére elveszté ítélőképeségét, s nem tudott a hipotézisek sötét tömkelegéből kibontakozni, nem tudott tisztába jönni azzal, vajjon atyjának igaza volt-e?

A báróné kétségkívül egyike ama példányoknak, minőket atyja festett. A kerti találka óta, különösen a vendégek távozása után lejátszódott ama jelenet óta, midőn a bárónénak utolsó kísérlete is hajótörést szenvedett: kiállhatatlanná vált a hiúságában megsértett nő. Azon urak pedig, kik a házat gyakran látogatták, éppen nem tartoztak azon egyének közé, kik Pellérdyben a rokonszenvet felébredtetni tudták volna Ellenben a báró, maga a közvetlenség, minden sértő, vagy kicsinylő célzatosságtól menten.

Zavarólag hatott kedélyére, hogy kétféle életet kellett élnie a kastélyban. A báróné kétértelmű viselkedésével szemben a legszigorubb tartózkodásra volt utalva, míg a bárót, ki a legjobb barátjának mutatta magát s tényleg az is volt: feszélyezett modorral nem tudta volna megsérteni.

Szabadulni akart tehát e körből, ahol oly nyomasztó volt a lég, oly kíméletlen a mesterkelt kimértség és bántó az örökös alakoskodás.

Pár napot még a kastélyban szándékozott eltölteni, nem akarva azonnali távozással elárulni, miszerint észrevette a bántó gunyt, melylyel a vendégek részéről találkozott, vagy hogy súlyt is fektet azon urak véleményére, izlésére vagy fennhéjzására.

Azzal már régen tisztában volt, hogy a báróné kétértelmű viselkedésével, kacér szem- és szójátékaival hódolatra akarja őt bírni, hogy azután kacaghatson a „szánandó ügyvéd“ felett, ki a szerelemben oly „magas igényeket“ táplált.

— Ő nem fog kacagni fölöttem! — mondá magában.

Mint mondók, a báróné az utóbbi napokban a megtorló szerepét játszotta, s Pellérdy nem dicsekedhetett a báróné meleg hangjával. És e szeszélyes hölgy

mégis gondolkodóba esett, midőn Pellérdy kijelenté, miszerint távozni fog. Önmagának sem tudta megmagyarázni e jelenség okát. Nem tudta meghatározni, hogy mi fűsi az ügyvédhez? Azzal nyugtatta magát, hogy „a megszokás hatása alatt áll.“

— Tán nem jól érzi magát körünkben, hogy ily rövid időt szánt nekünk? — Kérdé a báróné, félretolva a sakkasztalt.

— A kötelesség parancsol velem báróné.

— Szép, szép, ha valakiben a kötelességérzet oly nagy mértékben van kifejlődve, hogy annak hatása alatt még az udvariasságról is lemondunk és nem engedünk egy hölgy marasztalásának — mondom, erkölcsi tekintetből lehet az eszép, de azért nem megvizsgáló reám, aki nem vagyok örne néve anyai, hogy körömnek hosszabb időre megnyerni tudnám!

— Vannak kérdések báróné, melyek felett nem lehet vitatkozni. Szives marasztalásával lekötelez asszonyom, s ezért köszönet; de ezzel még nem szűnik, nem szűnhetik meg az ok egy férfi előtt arra, hogy, ha önmegtagadással, ha benső vágyunk elnémitásával is, de mégis a kötelesség terére lépünk!

A báróné belátta, hogy Pellérdynek igaza van, de érezte a megszegyenyítés pirját is arcába szökni. Tudta, hogy Pellérdynek udvarias kitérése száraz visszautasítást rejt magában.

Ki dicsekedhetnék azzal, hogy Vértessyné ennyire kényeztetett volna valakit?! Es ime, ő, egy egyszerű ember által visszautasítatik!

Azt hinnők, hogy a báróné, tán gyengédebb érdeklődéssel viseltetik az ügyvéd iránt. Nem! Pellérdy jól fogta őt fel! Diadalmaskodni és mulatni akart „az elgyengült vasember“ felett! És e manó-

Hírek.

Pécs, 1895. március 27.

— **(Tanári jubileum.)** Városunkban legközelebb oly jubileum megülsére készülnek, mely méltó lelkesedést van hivatva kelteni városunk és vidéke értelmiségének minden rétegében. In cz é d y Dénes, a pécsi főgymnázium igazgatója a folyó tanév végével tölti be folyton ebben a tanintézetben a legnagyobbat önfeláldosással teljesített tanári működésének 30-ik évét, mely alkalomból volt tanítványai a jeles tulajdonságokkal ékekedő tanár iránt osztatlanul érzett tiszteletük és szeretetük által vezéreltetve hálájukat méltó módon szándékoznak leróni. Ismerve a jeles tanfőúr puritán szerénységét, ennek az ünnepelésnek előkészületeit nem szándékoztunk nyilvánosan szellőztetni, de mivel ezek máris nyilvános megbeszélés tárgyává tettek, nekünk is kötelességünk a diszkreció által előírt tekintetek feiretelével a kezdeményező kedélyességéről tanuskodó eme mozgalmat regisztrálnunk. Tegnap délután a jubilans volt tanítványai, kik közt városunk közéletének nem egy jelesét láttuk, nagy számmal gyülekeztek egybe a városháza közgyűlési termébe s a D i s c h k a Győző főreáliskolai igazgató elnöklete alatt megtartott értekezleten végrehajtó bizottságot választottak, melynek feladata leendő az ünnepelés módozatait megállapítani. M a j o r o s s y Imre városi főjegyző indítványára egyhangulag határozatba ment, hogy a volt tanítványok körében eszkelendő gyűjtés útján egy ösztöndíj-alap létesíttessék, mely az ünnepelt tanár nevét méltó módon megörökíteni legyen hivatva; az ünnepelés egyéb módozatainak megállapítására az értekezlet a végrehajtó bizottságnak szabad kezét engedte.

— **(Kossuth gyászünnepély.)** Mohácsom Kossuth Lajos halálának évfordulóját nagy gyász pompával ünnepelték meg vasárnap. Impozáns és meghatározó volt a református templomban lefolyt gyász ünnepély. Mohács lakosságának minden rétege megjelent ez alkalommal a református templomban, hogy Magyarország újjáteremtője iránti kegyeletének és hálájának adóját lerója. A templom zsufolásig telt meg. Képviselve voltak: Mohács város hatósága, az izr. hitközség, a mohácsi tornaegylet, a hadastyánok egylete, az önk. tűzoltók és a mohácsi iparosok olvasóköre. Az ünnepély 10 órakor vette kezdetét a ref. dalárda által énekelt „szózat”-tal. Utána C s á k i István ref. lelkész lépett a szószékre, hogy alkalmi hitzónoklatát elmondja. A rokonszenves fiatal predikátor oly meghatározó és ragyogó ékesszólással beszélt, hogy a hallgatók feszült figyelmét beszéde végéig lebilincselte. Szónoklatának kiinduló pontja Daniel próféta következő próféciája volt: „Akik sokakat az igazságra visznek, azok fényleni fognak, miképpen a csillagok, örökkön örökké.” Beszédét mindvégig hazafias szellem lengte át. Utána ismét a dalárda a szózatot énekelte. Eszel az ünnepélynek vége volt Szombaton a zsidó templomban dr. F l e s c h Armin rabbi is szép szavakban emlékezett meg Kossuthról.

— **(Elhalasztott szemle.)** Megirtuk volt annak idején, hogy L o b k o v i t z Rudolf herceg, a 4. hadtest parancsnoka, a hová a pécsi ezred is

vere nem sikerült neki. Elég ok arra, hogy szívét a gyűlöletnek engedje át.

Szép derült őszi reggekre ébredének. Pellérdy korán kelt, csomagoltatott, hogy idejében távozzon haszék. A reggelinél találkozott Vértessyékkel. A báróné hideg, fagyos volt. Egy szava sem volt a távozó barátához! Kicsinylő ajkbiggyesztéssel kísérte az ügyvéd megjegyzéseit, s annyi megvetés volt kifejezésben, mozdulataiban és hangjában, miszerint lehetetlen volt eszébe nem jutnia Pellérdynek a születési különbség.

A báró annak tulajdonitá a gyors távozzást, hogy vendégei kicsinylőleg bántak barátjával. Eleinte habosott, — gyengédségből nem akarta érinteni e tárgyat; de sokkal jobban szerette barátját, sem mint elnézni tudta volna, hogy az fájó emlékekkel távozzék tőle.

— Megnyugtatósdra mondhatom, — válaszolá keserű mosollyal Pellérdy — hogy nem tulajdonitok fontosságot ama modornak. Vannak emberek, akik nem jöhetnek komoly beszámítás alá. Különbben is előre el voltam készítve ily szcenákra, s így legkevésbé sem lepott meg, hogy kicsinylő hanggal is találkoztam házadnál!

— Azt hiszem, — válaszolá komolyan a báró — hogy ily szcenák sejtése nem reánk vonatkoztak és nem nekünk lőnek előlegezve! Lehetetlen volt őszinte barátságom melegét nem érezned, s azt hiszem, hogy nóm társaságában sem érezhetted idegennnek magadat!

— A báróné nagyon kegyes volt hozzám! Körében elfelejtettem egy-egy percre, hogy csak ügyvéd vagyok.

— Mindenesetre! — Válaszolá kegyetlen iróniával a báróné. — Egy szellemes emberrel szemben szívesen fátyolt vetünk a születésre és az állásra!

tartozik, Székesfehérvárról Pécsre érkeznek az itteni csapatok megszemlélésére. F. hó 28 ára volt jelezve érkezése, azonban közbejött akadályok miatt ez alkalommal a szemle elmarad és egy más alkalommal fog hozzánk érkezni a hadtestparancsnok ur.

— **(Miniszeri biztos.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a pécsi közép kereskedelmi iskolához öt évi időtartamra Z á r a y Károly dr. kereskedelmi és iparkamarai titkárt miniszeri biztosnak kinevezte.

— **(Vizbőség.)** Pár nap óta a tettei forrás oly bőségben ontja a vizet, mintha csak a múlt nyári víz-inségért most akarná kárpótolni a pécsieket. Csak hogy, sajnos, nincs ám benne köszönet, mert oly piszkos vizet produkál, hogy bátran beilene nek budapesti viznek. A gazdasági hivatal most foglalkozik egy plakát összeremtésével, melyben el lenne mondva, hogy miként kell az ilyen piszkos vizet megtisztítani odahaza. Denique a mi vizeink folyton aktuálisak, akár sok van belőlük, akár semmi.

— **(A fásójtási tanfolyamok),** melyekből kettő is volt megtartva, bevégeztek. És pedig az egyik a múlt vasárnap megtartott próba-tétel: a másik tanfolyam résztvevői pedig a jövő vasárnap mutatják be tudományukat. Mindkét kurzusban tanulmányok voltak a kozáriak.

— **(Hivatásának áldozata.)** Barcstelepről írja levelezőnk: Tegnap este felé a vasuti állomáson a kocsi tolatása közben egy Hoffman nevű kocsiutó még eddig ismeretlen okból két kocsi tányér közé került, mely alkalommal a szerencsétlen oly lökést kapott az összezsúrtól, hogy eszméletlenül rogyott össze. Mire orvosi segély érkezett, már meg volt halva. Saját ügyetlensége vagy más volt e halálának okozója, nem tudni. A vizsgálatot megindították.

— **(Feld János)** bűnügyét tárgyzó iratok ma érkeztek le a kir. kuria ítéletével együtt a pécsi kir. törvényszékhez. Az ítéletet, — mely tudvalevőleg életfogytig tartó fegyházbüntetést szab a gyilkosra — a napokban fogják felolvasni Feld előtt.

— **(Nagyot mondott.)** Kócos Ábris, ki egyik kiváló tagja a helybeli pálinkás odukban tengődő mezitlábos-klubbnak, — egyéb hasznos dolog hiányában tegnap megállott a városház előtt s unalmában a meteorologiai állomás jelentéseit betűzgeti a falra kifüggesztett fekete tábláról. A mikor ezt meguntta, ökleit zsebre dugva beállt egyik butikba, ahol vidám vigyorgások közben az egyik szellemes sansculotte valami megjegyzést mond Kócos Ábrisra, ki ajkbiggyesztve s szemével megvetően hunyorítva ezekkel a szavakkal tromfolja vissza a lyukas cipőjü humoristát:

Pfuj te hitvány! Szóba se állok veled te... te... te nedves csapadék!

— **(Elintézett panasz.)** Közöltük annak idején lapunkban azokat a botránys állapotokat, melyek a térségi iskola szomszédságában a lovak fedezetése alkalmából már évek óta fennállanak, nem valami nagy épülésére az iskolás gyermekeknek. Az illetékes tanügyi hatóság közbelépésére, no meg talán azért is, hogy mi is szellőztettük a dol-

— Szegény atyám! — Mennyire igazad volt neked! — Mondá, mély fájdalommal Pellérdy, midőn otthonába érve, az egyedüllét kellemét élvezte.

— „Lesznek emberek, kiknek elmésségedre leszen szükségök. S ha már kivették belőled önhasznukra, mit az Isten megtagadott tőlök, akkor a kifacsart citrom sorsára fognak juttatni!”

„Egy szellemes emberrel szemben szívesen fátyolt vetünk a születésre és az állásra.”

— Nos, nem volt-e igaza atyámnak? Igaza, ezerszer igaza volt!

Vértessy szemrehányást tett nejeének, meggondolatlan nyilatkozatáért. Nem tudta elképzelni ama kiméletlen hang okát, melyet neje, az utolsó percben használt, holott eddig a megtévesztett figyelem és gyengédség volt. Mi történhetett közöttök, hogy neje, a házurnói kötelességről így megfelejtőzött?

— Ne kutassa az okokat. — válaszolá férjének. — Nyugodjék meg abban kedves Ferim, hogy annak úgy kellett történnie. Az ügyvéd megértemelte azt a hangot! Hogy miért, — azt, ön iránti gyengédségből elhallgatom.

A bárónéval a boszuállás terén találkozunk. Nem azt mondja férjének, hogy az ügyvédet keveseli, vagy hogy Pellérdy ezzel, vagy azzal sértette meg, hanem a „gyengéd elhallgatással” a felizgatott képzelemnek szabad tért engedve, a kinzó bizonytalanságba dönti férjét, hogy szívében a megtorlás és a gyűlölet érzetét annál nagyobb fokra csigázza.

E célját nem érte el a báróné. Oly tiszta jellemű gavallér embernek ismerte barátját, hogy egy percre sem jutott eszébe, tisztességtelen dolgokkal gyanúsítani. Boszantó félreértésnek, vagy minden ok nélkül ébredő egyéni elleuszenvennek tulajdonitá az elhidegülést.

(Folyt. köv.)

got, a szentlőrinci szolgabírósg — dicséretére legyen — elég gyorsan intézkedett, hogy a fedezető telep az iskola szomszédságából eltávolítottassék, a mi — mint bennünket értesítenek — már meg is történt.

— **(Szőlőültetők figyelmébe.)** A földművelési miniszterium most kibocsátott körrendelet szerint, miután egyik közérdekű amerikai szőlőtelepen még a múlt évben tapasztaltatott, hogy a 2%-os rézgalic oldatban áztatott raffiával kötözött oltványokról a rothadásnak nem indult raffia nem válván le és így az oltványok teljes összeforradását megakadályozta, — következőleg az ily pácolt raffia használatát az oltványok bekötözéséhez nem tartja ajánlatosnak.

— **(Kerületi tornaversenyek)** Ez évben Magyarország területén négy helyen lesznek május hó 30 és 31-ik napjain a középiskolai tanulók számára tornaversenyek megtartva. A dunántúli középiskolák növendékei, köztük tehát a pécsiek is, a gvőri tornaversenyen vehetnek részt. Ez iránt a napokban küldte szét a miniszter az intézkedéseket az illető tanügyi hatóságokhoz.

— **(Szédelő lókupec.)** Piros pünkösdi előtti héten történt a pécsi országos vásáron, hogy K a j t o s Mihály apja lovait árulta, de nem igen akarták venni. Már jó délfele járt az idő, mikor egy gyanus kinézésű alak alkudott lovaiba, de a kért 240 frtot semmi áron sem akarta megadni. Nemsokára K o v á c s (Caicsi) János oly ajánlatot tett neki, cserélné el a vásár tulsó részén levő falusi gazdának sárga lovaival az ő lovait, miért 250 frtot kérnek, ő megveszi tőle 240 frtért, így az sem veszít, meg ő sem. K a j t o s Mihály beleegyezett a tett ajánlatba, el is cserélte lovait, de Kovács Csicsi János többé nem mutatta magát. Később jött rá a turpisságra, hogy ő egy 45 frtot érő loért, oda adta 240 frtot érő loait. Ma tárgyalta a kir. törvényszék ezen ügyet, mint-hogy azonban K a j t o s Kovácsnak megbüntetését nem kívánta, a tárgyalás beszünttetett.

— **(Jóakaratu sikkasztás)** Vörösmarton történt múlt év január 14-én, mikor is F á b r i Mihály ellen U s z ó d i Ferenc végrehajtást eszközöltetett. A lefoglalt tárgyak 150 frt értékű bőr és talp voltak, miket azonban F á b r i dacára a bírői végrehajtásnak feldolgozott, sőt mi több el is adott. Történt pedig ez azután, mikor ő ugyanannyi értékű adólevelet tett le, gondolván ez fedezi az említett 150 frtot, a sikkasztást tehát jóhiszeműleg követte el, miért is a kir. ügyész az ügy megszüntetését indítványozta.

— **(Kukoricatolvajok.)** Még 1893. év december havában történt, hogy báró Puchner uradalma egyik gazdatisztjének feltűnt a kukoricagóré apadása. Mindig kevesebb lett a nagy mennyiségben felhalmozott tengeri, míg egyszer a nyomok a célhoz nem vezették a tapintatos gazdatisztet. F r o s c h Ferenc és J u r i s i t s Miklós december hó 15-én éjjel késél feltörték a górét s abból négy izben, körülbelül 10 zsák kukoricát elloptak. A tetteket néhány óra leforgása alatt elfogták s a csendőrség rendeltetési helyekre szállította őket. A kir. törvényszék tekintetbe véve az enyhítő körülményeket, J u r i s i t s o t csak 1 havi, de F r o s c h Ferencet 3 havi fogházra ítélte.

— **(Megjöttek a szalonkák)** Nimród-jainknak nagy örömük van az idén, mert azok a bizonyos kényes szalonkák, a kik oly nehezen engedik magukat meglövetni, oly nagy számban érkeztek meg, hogy a még legrosszabb lesipuskás is lehet belőlük.

A csizma.

Bogács Tüdő János hajnal előtt nagyot ásít a kemence mellett levő nyoszolyán s egyikét hangos torokköszörülés után átszól a vén tölgyfalára hevenyészett ágyon szuszogó asszonyhoz:

— No talán jó lenne elindulni; mer hogy e'kapkodik előlünk a legjavát, ha későn érünk a városba.

— Igaza van keednek — felel szemeit dörgölve az asszony — jó lesz ha indulunk.

Aztán magokra szedve az ünneplő gonyát, egy fertály tábla füstölt szalonna bekebelezése után utra indulnak. Bogács Tüdő János nyakában puffadt zsiros bőrtarisznya hetvenkedik, melyben egy fél kenyér, két szál kalbász és tiz osztrák értékű penészes bankó leledzik. A fölvégen találkoznak Tüske Pétör sógorral, ki kucsmájához nyulva „esküdt emberhez” illő tisztességűdással imigy köszönti Bogácsékát:

— Jó röggét sógor. No há mőnnek kéetők?

— Pécsre ügyekszünk csizmáér; no mer hát kiszakadt az asszony a lábbelibü. Osz't még na'on is korán vóna a mezitlábos viselet. De sietünk; istennek ajánlom keedet.

— Jó szerencsével járjanak kéetők is. Bogácsék erre elindulnak fölfele, Tüske Pétör uram meg lefele. A kocsmajától éppen abban a pillanatban nyitja föl a vörösképu, piros haju Számi, mikor Bogácsék a koresma elé értek. A János szeme bogara mintha ugrott volna egyet; a torkát meg mintha valami átkozott szárazság gyötörné. A

börtarisznyát a jobb oldaláról átlegyinti a balra s az asszonyra sanditva imígy szól:

— Jó lenne e'kkia izé... mi?... az ut is sokkalta rövidebb lesz, ha van az embörben egypár korty törkölica.

— Há'szen keed okos embör, ki nem hiába vót három évig tanácsbéli hitös elöljáró, — feleli Bogáncsné asszony, — csak aztán okkal-móddal készüljék ám kéetök bele itóba.

— No no, ennek tekintetiben nem lészönök a rovásra.

Aztán betoppannak mindaketten a Számihoz.

— Félmesszó pálinkát, — mondja az asztal mellé telepedve Bogáns Tüdő János, — osztég kotyints bele Számi háromér' abbú az idős-keservesbü is, hogy jó lögyék mint az anyatej...

Számi eleget tesz a parancsnak s János elé helyezi a barnás ízével teli üveget, ki azt szakértői tudással egyszer kétszer az ablak felé tartva végignézi, aztán nagyot huz belőle.

— Mög' lehet inni, öleg alkalmas, — mondja az asszony elé téve az üveget, — hörpints te is, aztán aló, siessünk.

Az asszony huzódzva vonakodva lassú tempóval hozzányul az italhoz s mormog:

— Dücsértessik...! aztán csakhamar leveszi szájáról az üveget s visszatolja a gazda elé, ki ezenközben rátöm a pipára.

— Igyék kée, hogy mielőbb möhessünk, s biztatja az urát; — mintha kocsit hallottam volna az ablak alatt. Talán alkalmatosság is tanálkozik a város felé.

— No no, halom előbb falok néhány harapást a kóbászból; mer' hát ugy ráspoli a gyomromat az ital. Ögyél te is anyjuk; neked se árt meg a fölöstököm.

Aztán a tarisznya tartalma az asztalra kerül s Bógáncsék hangos csámesogással fogyasztják a füstös foghagymást. Egyszer ráüt bicskájával János gazda az asztalra mire Számi kiugrik a söntésből. János hüvelyk ujjával az üres üvegre mutat:

— No mer' hát ha az embör övött, — hát innya is kő.

Mikor az asszony közreműködésével a második porció kevert is elfogyott, Bógáncs Tüdő János fölcihelődve fizeti a kontót:

— Két ü'eg pálinka.

— Negyven kharajcár, — megeg a szeplős képu pájeszos csaplár, — hát mennek má' khétek? Thudom, hogy ilyen finom phálinkát ennyi pénzért nem isznak a városban...

— Há'szen jó vót, de öleg vót. Hanem hogy gyorsabban vigyön a lábunk: öblitsd még egyszer teli a flaskót; de szaporán járják a kezéd Számi, nehogy miattad e'kössünk.

Az asszony türelmetlenkedik; az ajtónál tippegve teppegve bosszusan pislog az urára, ki a gerendára sanditva dörmögi:

— Csak nem kő böstörkönyvi; amit a városban ittunk vóna. itt isszuk mög. Oszt' leván!

A jó Bogáncsné szeretné megereszteni a nyelvét, de keserű tapasztalatai vannak az ura kezéjéről; de ennyit se ereszt ki a száján. Hanem mivel a feje már ugys nehéz, hát letelepszik szépen az ura mellé, ki öklével nagyot ütve az asztalra, bort parancsol, aztán nótára gyujt:

Az ku'ács, az ku'ács lu'at patkú,
Ha rád nízök idős rózsám,
Ne filj attú...

Estefelére kelve Tüske Péter sógor is bevetődik egy kis ujságot hallani látni a korcsmába. A Bógáncs Tüdő Jánosékkal találkozik. Az asszony az asztalra hajtva fejét jóízűket horkant. Alszik... János gazda meg ötol-hatol a Számi előtt:

— Ne félj szögám, kifüzetlek embörségösen. Álom a kontót, ehun van még az ötös egészben.

Tüske Péter a sógor mellé somfordál:

— Hozta isten kentöket. No möggyüttek?

— Hunnan? .. kérdi a sógor.

— No hát a városbu.

— A városbu?

— Há'szen röggée csizmát vönni indultak kentök. Hát hun a csizma?

Bogáncs Tüske János fölböki homlokáról a süveget s így szól:

— Igaz is ám! Elindultunk, halom azonközben más jutott az eszünkbe.

— Úgyan sógor?

Hát az, hogy innen onnan ugys kiveri már a gyöp a földet, minek akkó a csizma? Mahónap tavasz lesz. No nem igaz sógor?

— Szent igaz sógor.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 27-én.
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ülés elején Bánffy Dezső b. miniszterelnök betérjesszette az

egyik koronaör megválasztásáról szóló törvényjavaslatot.

Ezután folytatták a nyitrai mandatum feletti vitát.

Batthyány Ödön gr. és Bethlen Bálint gr. pártolták Helfy tegnapi javaslatát.

Percel Dezső belügyminiszter kijelentette, hogy hajlandó a nyitrai helyett más vármegye közgazgatási bizottságát a vizsgálat megejtésére delegálni.

Makfalvay Géza, Serbán Miklós, Polónyi Géza, Zichy Jenő gróf, Ivánka Oszkár szintén Helfy javaslata mellett szólaltak fel, ami után Percel Dezső ujjal felszólt. Nagyon csábos lenne — ugymond — füleit megnyitni az ellenzék kívánalmainak; de mivel ő nem avatkozott bele a választási elnök hatáskörébe, követi Deák Ferencz szavait, a ki az ilyesmit mindig perhorreskálta. (Közbekiáltások: kötelessége intézkedni!)

Péchy Tamás pártolja Helfy javaslatát.

A vitát holnap folytatják.

Végül Drakulics interpellálta a kultuszminisztert a szerb kongresszus egybe nem hívásáért.

A főrendiház által visszaküldött javaslatok tárgyalását elhalasztották.

TÁVIRATOK.

— **A német császár szavai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Berlinből jelentik, hogy a német császárnak Bismarck herceghez intézett szavai, a melyekben a hadseregnek azt a rendeltetését említi, hogy befelé is megóvja a hazában az összetartást, rendkívüli feltűnést keltenek. A lapok ugyan még tartózkodnak tőle, hogy kommentálják őket, de a „Berliner Tageblatt“ már ma megjegyzi, hogy nem tanácsos minden körülmények közt a fegyverben bizni, mert azt is megsebesíthetik, a kinek a kezében vannak. Mint a „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ jelenti, Hohenlohe herceg birodalmi kancellár ma Friedrichsruhebe utazik, hogy Bismarck hercegnek a szövetségtanács és a porosz államminiszterium szerencsekívánatait kifejezze.

— **Legujabb lovagias elégtétel.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tarnóczy Gusztáv gyáros, a nyitrai választás hirhedt basája ma több kormányparti lapban Szapáry Gyula grófot, Pázmándy Dénest, Drakulics Pált, Vajay Istvánt, Bartók Lajost, Polónyi Gézát, Fernbach Józsefet, Bánó Józsefet, Lukács Gyulát, Gullner Gyulát, mint a kik tegnap a karzatra ékes kifejezéseket felkiabáltak személyére vonatkozólag, — gyáva rágalmozóknak nevezi. A vakmerő inzultus a képviselők körében nagy felháborodást keltett.

Az orvosi szaktekintély által legjobbnak talált orrszorítók és szemüvegek a legujabb kellemesen illő foglaltványokban kaphatók

Schönwald Imre ékszerész fő üzletében.

Közgazdaság.

(**Vetőmagvak.** Mauthner Ödön tudósítása.)

A megenyhült időjárás következtében a forgalom minden márfélében rendkívül nagy mérveket ölt. Az árak nem változtak, löherét kivéve, mely cikk, ha tovább is ily élénk kereslete lesz, hiányozni fog. Ennek következtében a készletekkel még rendelkező termelők minőség szerint már is 4—5 frral magasabb árt követelnek, a mit készségesen meg is adnak. Lucernával szintugy vagyunk, néhány tétel, közte egy szarvasi áru 50 frrjával lön fizetve. Répamag a megbízható németországi termelőknél 1—2 márkával feljebb ment, mely emelkedés azonban nálunk az árakat nem tudta befolyásolni, mig olyan mag, mely nem szerződés alapján lett termelve, egyáltalán nem vétetik tekintetbe. Jegyzések nyersáruért 100 kilónként Budapesten:

Lucerna	48—52	frr —
Löhere	62—66	frr —
Muharmag	17—18	frr —
Tavaszi búkköny	7½—7¾	frr —
Baltacin	10—10½	frr —

Laptulajdonos: **SZAUTTER GUSZTÁV**
Főlelős szerkesztő: **PLEININGER FERENC.**
TÁJZS **ÍZSEF** kiadó.

Rosenzweig & Társa

villanyos műszaki gyár nagyban-kisványban.

(Budapest VIII., József körút 30—32.)

Ajánlják magukat házi táviratok, telefonok, villámhárítók, valamint villamos világítás berendezését a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyszintén eladása és szétküldése az összes elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári árakon. Mindennemű javítások elfogadottnak.

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Köhöges,

kededeleg és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott
biztos hatású

Mell-Pastillait.

Kaphatók 25, 50 krros és 1 frrtos eredeti dobozokban monachia valamennyi gyógyszerertárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Góbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszerertárában. Mohácson: Lujzer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszerert. Sıklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerertára. Pécsváradon: Dyorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örk. és Derm Pál gyógyszerert. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamou Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Ödön gyógyszer. valamint az

Egger A. fia cég

különböleg gyógyszerertárában Bécs — Nuusdorf.

396. sz.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1888. évi 11073. számú végzése következtében vagyonbukott Cseréy Antal csödtömegéhez tartozó, a csödléltárban 507—508, 510—516, 519—530, 532, 534, 536—537, 539—544, 546—549, 551—569, 572—575, 577, 578, 581—586, 571/b., 573/a., 576/f., 577/g., 579/h., 581—586, 589—599, 601—611, 614—624, 626—632, 634—636, 638—658, 660—667, 669—670, 672—675, 677—679, és 682—691 tételek alatt leltározott és 12937 frrt 83 krajczárt kitevő követelések egészben, továbbá 509 t. alattiból 21 frrt 33 kr, a 659 t. alattiból 3 frrt 2 kr. és a 672 t. alattiból 20 frrt 37 krajczár követelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 5318 1895. számú végzése folytán Pécsen, a tkvi árverési szobában leendő eszközésére 1895. évi április hó 5. napjának d. u. fél 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi március hó 24. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

28085 sz.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Linka Miklós végrehajtónak Amrein János végrehajtást szenvedő ellen 150 frrt tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pécsváradí kir. járásbíróóság területén levő Nádasd köz-ég határában fekvő a nádasdi 7 sz. tjkvben felvett I. 753, 1486, 1558, 1762, 1865, 1890, 2179, 2565, és 2715. hsz. részletekből álló 1/2 telekre — mégis az 1762. hsz. részlet kivételével — 902 frrtba a + 513 hsz. pincére (most állítólag lakó ház) 160 frrtba + 824. hsz. szőlőre 280 frrtba és a + 1029. hsz. szőlőre 320 frrtban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok a 1895. évi április hó 24-én d. e. 9 órakor Nádasd község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikizáltási áron alul is eladatni fognak

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagy is 90 frrt 20 kr, 16 frrt, 28 frrtot, 32 frrtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez leteni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyeséséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1894. évi december hó 31. napján..

A kir. tvassék. telekkvi hatósága.
Vodicska Ferencz,
kir. tvasséki albiró.

180.

4871. sz.

1895. sz.

Árverési hirdetmény!

Pécs sz. kir. város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező:

1. tettyei, bárányuti és darázi mészkőbányák,
2. a szamárkuti mészkőbánya,

1895. évi május hó 1-étől 1897. év végeig terjedő időre 1895. évi április hó 17-én délelőtt 9 órakor Pécs szab. kir. város gazdasági tanács-termében (városi tanácsház, II. emelet, 33. ajtó) zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Felhivatnak tehát haszonbérrelni szándékozók, hogy az 1. pont alatt felhozott bányákra nézve 100 frt, míg a 2. pontban foglalt szamárkuti bányára nézve 50 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1895. évi április hó 16-ik napjának déli 12 óráig Pécs sz. kir. város polgármesteri hivatalánál nyújtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

Megjegyeztetik, hogy külön ajánlat tehető a tettyei, bárányuti és darázi bányákra, és külön ajánlat a szamárkuti bányára.

A részletes árverési feltételek Herbert János gazd. tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekinthesők.

Pécssett, 1895. évi márczius 22-én.

Pécs sz. kir. város tanácsa.

Hirdetmény.

IBAFÁ községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t.-cikkek értelmében elkészítették, és a nyilvánosságának átadotván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. § ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban úgy 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a úgy 1891. évi XVI. t.-cz. 15. § a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely teherterhelés átvitelének az 1886: XXIX. t.-cz. 22 § a, illetve az 1889: XXXVIII. t.-cz. 15. § a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi október hó 1 ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t.-cz. 16. és 18. § ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1895. évi október hó 1 ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fogl.

3. hogy mindazok, kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi október hó 1-ső napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. tszék, mint telekkvi hatóság 1895. márczius 3-án.

Bogyay Pongráz,
kir. tszéki bíró.

187.

Egy ház

a Majláth-téren jutányos áron szabad kézből eladó
Csim a kiadóhivatalban.

Egy bogsnár

ki asztalos és malomfelszerelő is
állást keres gazdaságnál vagy uradalomnál.

Bővebbet a kiadóhivatalba.

174.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Pécssett, király-utcza, Bazár épület udvari helyiségében a gazdák tejcsarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
cég alatt

➔ kész férfi- és gyermekruha üzletet ➔
nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron.
Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm.
Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.